

Retningslinjer for ledelsessystem

Retningslinjer for ledelsessystem

Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om etablering af europæiske tilsynsmyndigheder (kaldet "EIOPA-forordningen" eller "forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for de nationale kompetente myndigheder (NKM) i forberedelsesfasen frem til anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)².
- 1.2. Disse retningslinjer er baseret på artikel 40-49, artikel 93, artikel 132 og artikel 246 i Solvens II og for artikel 258-275 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til direktiv 2009/138/EF ("Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35")³.
- 1.3. Kravene til ledelsessystemet skal sikre en sund og agtsom ledelse af selskabers virksomhed, uden at disse begrænses unødigt i deres valg af organisationsstruktur, så længe de foretager en passende adskillelse af ansvarsområder.
- 1.4. Som minimum anses de fire funktioner i ledelsessystemet, nemlig risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen, aktuarfunktionen og den interne auditfunktion, for nøglefunktioner og derfor også for vigtige og afgørende funktioner. Personer betragtes desuden som personer, der besidder nøgleposter, hvis de udfører funktioner af særlig betydning for selskabets virksomhed og organisation. Disse eventuelle yderligere nøglefunktioner identificeres i givet fald af selskabet, men bestemmelsen af , hvorvidt disse funktioner skal betragtes som nøglefunktioner, kan anfægtes af tilsynsmyndigheden.
- 1.5. I disse retningslinjer redegøres nærmere for en række spørgsmål vedrørende aflønningspolitik, herunder for sammensætningen af løn- og vederlagsudvalget.
- 1.6. Egnetheds- og hæderlighedskravene gælder for alle de personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøgleposter, for at sikre, at alle personer med relevante funktioner i selskabet er behørigt kvalificeret. Formålet med kravenes anvendelsesområde er at undgå huller, hvor personer, der er vigtige for selskabet, ikke er omfattet, og det anerkendes samtidig, at der kan være en betydelig overlapning mellem personer i ledelsen, der reelt driver selskabet, og andre personer, der besidder nøgleposter.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

³ EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1.

- 1.7. Oplysningskravene gælder kun for personer, der reelt driver selskabet eller besidder nøgleposter, og ikke for personer, der har eller udfører en nøglefunktion. I tilfælde af outsourcing af hele nøglefunktionen eller delvis outsourcing af funktionen, hvor den outsourcete del betragtes som en nøglefunktion, anses den ansvarlige som den, der fører tilsyn med outsourcingen i selskabet.
- 1.8. I retningslinjerne om risikostyring tages der udgangspunkt i, at et tilstrækkeligt risikostyringssystem skal omfatte en række effektive og virkningsfulde integrerede foranstaltninger tilpasset selskabets organisation og operationelle aktiviteter. Der findes ikke ét enkelt risikostyringssystem, som er egnet for alle selskaber. Systemet skal skræddersyes til det enkelte selskab.
- 1.9. Selv om vurdering af egen risiko og solvens indgår i risikostyringssystemet, er der opstillet særskilte retningslinjer herfor.
- 1.10. Selv om der henvises til interne modeller i forbindelse med risikostyringsfunktionens ansvarsområder, er der ikke fokus på spørgsmål, der er specifikt relateret til interne modeller, i retningslinjerne for ledelsessystemet.
- 1.11. "Prudent person"-princippet indføres i artikel 132 i Solvens II, som indeholder bestemmelser om, hvordan selskaber skal investere deres aktiver. Fraværet af reguleringsmæssige investeringsbegrænsninger betyder ikke, at selskaber kan træffe investeringsbeslutninger uden hensyntagen til "prudent person"-princippet og forsikringstagernes interesser. Kravene i Solvens II og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 dækker udførligt en række af "prudent person"-princippets vigtigste aspekter såsom aktiv-passiv-styring, investering i derivater, styring af likviditetsrisici og styring af koncentrationsrisici. Formålet med disse retningslinjer er således ikke at redegøre nærmere for disse aspekter, men at fokusere på "prudent person"-princippets øvrige aspekter.
- 1.12. Med hensyn til aktuarfunktionen er der i disse retningslinjer fokus på, hvilket formål aktuarfunktionen bør have, snarere end på, hvorledes funktionen bør udføres. Da formålet med aktuarfunktionen er at tilvejebringe et mål for kvalitetssikring ved brug af teknisk aktuarmæssig ekspertrådgivning, er det særlig vigtigt at opstille specifikke tekniske retningslinjer for aktuarfunktionens opgaver, ansvarsområder og øvrige aspekter.
- 1.13. I dag har nogle medlemsstater udpeget en "ansvarlig/udpeget aktuar". Da Solvens II ikke indeholder bestemmelser om den "ansvarlige/udpegede aktuar", træffer de pågældende tilsynsmyndigheder selv beslutning om udpegning af den "ansvarlige/udpegede aktuar" og om dennes rolle for aktuarfunktionen. Dette spørgsmål er imidlertid ikke omhandlet i disse retningslinjer.

- 1.14. Retningslinjerne om outsourcing er baseret på princippet om, at et selskab skal sikre, at det stadig har det fulde ansvar for opfyldelsen af sine forpligtelser i forbindelse med outsourcing af funktioner og aktiviteter. Et selskab skal navnlig iagttage en række strenge forholdsregler, hvis det outsourcer en kritisk eller vigtig funktion eller aktivitet. Et selskab skal navnlig tage behørigt hensyn til indholdet af en skriftlig aftale med tjenesteyderen.
- 1.15. Koncernintern outsourcing adskiller sig ikke nødvendigvis fra ekstern outsourcing. Den kan indebære en mere fleksibel udvælgelsesproces, men det bør ikke automatisk antages, at kravene til omhu og tilsyn er mindre strenge end ved ekstern outsourcing.
- 1.16. Retningslinjerne skal anvendes såvel på de enkelte forsikringselskaber som på koncernerne. Derudover skal koncerner anvende de koncernspecifikke retningslinjer.
- 1.17. Ved gennemførelse af ledelseskravene på koncernniveau forstås indførelse af et robust ledelsessystem for én sammenhængende økonomisk enhed (holistisk tilgang), der omfatter alle de enheder, der er en del af koncernen.
- 1.18. I henhold til Solvens II skal alle forsikrings- og genforsikringselskaber i en koncern have indført et risikostyringssystem og et internt kontrolsystem, og dette krav skal opfyldes konsekvent i koncernen. I forbindelse med koncernens risikostyring og ledelse skal koncernen og den koncerntilsynsførende imidlertid ligeledes tage hensyn til risiciene forbundet med de øvrige enheder, der er en del af koncernen.
- 1.19. Når der i disse retningslinjer henvises til enheder, der er en del af koncernen, henvises der generelt til forsikrings- og genforsikringselskaber, men ligeledes til alle de øvrige enheder i koncernen.
- 1.20. I ledelseskravene på koncernniveau tages der både hensyn til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets ledelseskrav på koncernniveau, dvs. administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab og forsikringsholdingselskabet eller administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer i juridiske enheder i koncernen.
- 1.21. I disse retningslinjer forstås ved:
- "personer, der reelt driver selskabet": medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i henhold til national lov samt medlemmer af ledelsen. Sidstnævnte omfatter personer ansat af selskabet med ansvar for beslutningstagningen på højt niveau og for gennemførelsen af de strategier og politikker, der er udviklet og godkendt af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

- "personer, der indtager andre nøgleposter": alle personer, der udfører opgaver med tilknytning til en nøglefunktion
- "personer, der besidder nøgleposter": personer, der er ansvarlige for en nøglefunktion, i modsætning til personer, der har eller udfører en nøglefunktion.

1.22. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, der fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.

1.23. Retningslinjerne er gældende fra den 1. januar 2016.

Afsnit I: Generelle ledelseskrav

Retningslinje 1 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

- 1.24. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan bør have passende kontakt med de udvalg, det opretter, samt med den daglige ledelse og medarbejdere i andre nøgleposter i selskabet og proaktivt anmode dem om oplysninger og om nødvendigt sætte spørgsmålstejn ved oplysningerne.
- 1.25. På koncernniveau bør det deltagende forsikrings- eller genforsikrings-selskabs, forsikringsholdings-selskabets eller det blandede finansielle holdings-selskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer have passende kontakt med alle koncernens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, som har væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, og proaktivt anmode om oplysninger og sætte spørgsmålstejn ved beslutninger om forhold, der kan påvirke koncernen.

Retningslinje 2 – Organisations- og driftsstruktur

- 1.26. Selskabet bør have organisations- og driftsstrukturer, som kan understøtte selskabets strategiske mål og drift. Sådanne strukturer bør kunne tilpasses ændringer i selskabets strategiske mål, drift eller forretningsmiljø inden for et passende tidsrum.
- 1.27. I et deltagende forsikringsholdings-selskab eller det blandede finansielle holdings-selskab bør administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for den ansvarlige enhed vurdere, hvordan ændringer i koncernstrukturen påvirker de berørte enheders holdbare økonomiske situation, og rettidigt foretager de nødvendige tilpasninger.
- 1.28. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan i det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdings-selskabet eller det blandede finansielle holdings-selskab bør for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger have et tilstrækkeligt kendskab til koncernens organisation, dens forskellige enheders forretningsmodel og forbindelserne og forholdet mellem dem samt de risici, som opstår som følge af koncernens struktur.

Retningslinje 3 – Betydelige beslutninger

- 1.29. Selskabet bør sikre, at enhver betydelig beslutning, som selskabet træffer, involverer mindst to personer, som reelt driver selskabet, inden beslutningen gennemføres

Retningslinje 4 – Dokumentation for beslutninger truffet af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

- 1.30. Selskabet bør på passende vis dokumentere de beslutninger, der træffes af selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, samt hvordan informationer inddrages fra risikostyringssystemet.

Retningslinje 5 – Fordeling og adskillelse af pligter og ansvarsområder

- 1.31. Selskabet bør sikre, at pligter og ansvarsområder fordeles, adskilles og koordineres med selskabets politikker og afspejles i beskrivelsen af opgaver og

ansvarsområder. Selskabet bør sikre, at alle de vigtige pligter er omfattet, og at enhver unødvendig overlapning undgås. Et effektivt samarbejde mellem personalet bør fremmes

Retningslinje 6 – Intern revision af ledelsessystemet

- 1.32. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan bør fastlægge omfanget og hyppigheden af de interne revisioner af ledelsessystemet under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomheden, på både individuelt niveau, koncernniveau, og af koncernstrukturen.
- 1.33. Selskabet bør sikre, at omfanget, resultaterne og konklusionerne af revisionen behørigt dokumenteres og rapporteres til selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Tilbage meldinger med passende intervaller er nødvendige for at sikre, at der gennemføres opfølgende foranstaltninger, og at disse registreres.

Retningslinje 7 – Politikker

- 1.34. Selskabet bør sikre, at selskabet sammenholder alle de politikker, som er en nødvendig del af ledelsessystemet, med hinanden og med forretningsstrategien. Hver politik bør som minimum tydeligt fastlægges:
- a) politikens formål
 - b) de opgaver, som skal løses, og den person eller rolle, som er ansvarlig for dem
 - c) de processer og rapporteringsprocedurer, som skal anvendes
 - d) den relevante organisationsenheds forpligtelse til at underrette risikostyringsfunktionen, den interne auditfunktion samt compliance- og aktuarfunktionen om eventuelle oplysninger, som er relevante for udførelsen af deres opgaver.
- 1.35. I sine politikker vedrørende nøglefunktioner bør selskabet også tage hånd om disse funktioners stilling i selskabet samt deres rettigheder og beføjelser.
- 1.36. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at politikkerne gennemføres på samme måde i hele koncernen. Det skal desuden sikre, at de enkelte enheders politikker er i overensstemmelse med koncernens politikker.

Retningslinje 8 – Beredskabsplaner

- 1.37. Selskabet bør identificere de væsentligste risici, som beredskabsplanerne skal omhandle, dækkende de områder, hvor selskabet selv mener, det er sårbart, samt løbende revurderer, opdaterer og afprøver disse beredskabsplaner.

Afsnit 2: Aflønning

Retningslinje 9 – Anvendelsesområde for aflønningspolitikken

- 1.38. Selskabet bør med sin aflønningspolitik som minimum sikre, at:

- a) tildelt aflønning ikke er en trussel mod selskabets mulighed for at opretholde et tilstrækkeligt kapitalgrundlag
 - b) aflønningsordninger indgået med tjenesteydere ikke tilskynder til overdreven risikotagning i forhold til selskabets risikostyringsstrategi.
- 1.39. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør vedtage en aflønningspolitik for hele koncernen. Der bør i denne forbindelse tages hensyn til koncernens kompleksitet og strukturer for at fastlægge, udvikle og gennemføre en konsekvent politik i koncernen som helhed, som er i overensstemmelse med koncernens risikostyringsstrategier. Politikken bør være gældende for alle relevante personer i koncernen og på individuelt enhedsniveau.
- 1.40. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre:
- a) at der er en overordnet konsekvens i koncernens aflønningspolitikker ved at sikre, at de opfylder de lovkrav til selskaber, som er en del af koncernen, og ved at kontrollere deres korrekte anvendelse
 - b) at alle selskaber, som tilhører koncernen, opfylder aflønningskravene
 - c) at væsentlige risici på koncernniveau knyttes til aflønningsspørgsmål i de forvaltede koncernenheder.

Retningslinje 10 – Løn- og vederlagsudvalget

- 1.41. Selskabet skal sikre, at løn- og vederlagsudvalget sammensættes på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at træffe afgørelse i sager om aflønningspolitikker og tilsyn. Hvis der ikke nedsættes et løn- og vederlagsudvalg, bør administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet påtage sig de opgaver, som ellers ville blive pålagt løn- og vederlagsudvalget, på en sådan måde at interessekonflikter undgås.

Afsnit 3: Egnethed og hæderlighed

Retningslinje 11 – Egnethedskrav

- 1.42. Selskaberne bør sikre sig, at personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøglefunktioner, er egnede og tager hensyn til de opgaver, der pålægges individuelle personer, med henblik på en passende diversitet i kvalifikationer, viden og relevant erfaring, således at selskabet ledes og overvåges på professionel vis.
- 1.43. Medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet bør til sammen have relevante kvalifikationer, erfaring og viden om mindst:
- a) forsikrings- og finansmarkeder
 - b) forretningsstrategi og forretningsmodel

- c) ledelsessystem
- d) finansielle og aktuariemæssige analyser
- e) lovramme og -krav.

Retningslinje 12 – Hæderlighedskrav

1.44. I sin vurdering af, om en person er "hæderlig", skal selskabet vurdere, om forældelsesfristen for den relevante strafbare handling eller anden overtrædelse er udløbet, på grundlag af national lov.

Retningslinje 13 – Politikker og procedurer om egnethed og hæderlighed

1.45. Selskabet bør have en politik for egnetheds- og hæderlighedskrav, som mindst omfatter:

- a) en beskrivelse af proceduren for identifikation af de stillinger, som kræver indberetning, og af proceduren for indberetning til tilsynsmyndigheden
- b) en beskrivelse af proceduren for at vurdere egnetheden og hæderligheden af de personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøglefunktioner, både i forhold til den specifikke stilling de besidder, samt løbende
- c) en beskrivelse af de situationer, der giver anledning til en fornyet vurdering af, om egnetheds- og hæderlighedskravet er opretholdt
- d) en beskrivelse af proceduren for vurdering af færdigheder, viden, ekspertise og personlig integritet for andre relevante medarbejdere, som ikke er underlagt kravene i artikel 42 i Solvens II ifølge interne standarder, både i forhold til den specifikke stilling, de er i betragtning til, samt løbende.

Retningslinje 14 – Outsourcing af nøglefunktioner

1.46. Selskabet bør anvende egnetheds- og hæderlighedsprocedurerne ved vurderingen af de personer, som tjenesteyderen eller undertjenesteyderen har ansat til at varetage en outsourcet nøglefunktion.

1.47. Selskabet bør udpege en person i selskabet, som har det overordnede ansvar for den outsourcete nøglefunktion, og som er egnet og hæderlig og har tilstrækkelig viden om og erfaring med den outsourcete nøglefunktion til at kunne forholde sig kritisk til tjenesteyderens præstation og resultater. Den udpegede person bør antages at være den person, der er ansvarlig for nøglefunktionen, i henhold til artikel 42, stk. 2, i Solvens II, som tilsynsmyndigheden skal have underretning om.

Retningslinje 15 – Indberetning

1.48. Tilsynsmyndigheden bør som minimum kræve, at selskabet forelægger oplysningerne i det tekniske bilag⁴ til tilsynsmyndigheden i form af en indberetning

Retningslinje 16 – Tilsynsmyndighedens vurdering af egnetheds- og hæderlighedskravene

1.49. Tilsynsmyndigheden bør vurdere egnetheds- og hæderlighedskravene til personer omfattet af oplysningskrav og give det pågældende selskab feedback inden for en passende frist fra modtagelsen af en fuldstændig indberetning

Afsnit 4: Risikostyring

Retningslinje 17 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets rolle i risikostyringssystemet

1.50. Selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan bør ultimativt være ansvarligt for at sikre et effektivt risikostyringssystem, fastsætte selskabets risikovillighed og overordnede risikotolerancegrænser samt godkende de overordnede risikostyringsstrategier og -politikker.

1.51. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør være ansvarlig for atrisikostyringssystemet i hele koncernen er effektivt. Risikostyringssystemet i hele koncernen bør som minimum omfatte:

- a) strategiske beslutninger og politikker om risikostyring på koncernniveau
- b) definitionen af koncernens risikovillighed og overordnede risikotolerancegrænser
- c) identifikation, måling, forvaltning, overvågning og rapportering af risici på koncernniveau.

1.52. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at sådanne strategiske beslutninger og politikker stemmer overens med koncernens struktur, størrelse og koncernenhedernes særtræk.

Retningslinje 18 – Risikostyringspolitik

1.53. Selskabet bør udarbejde en risikostyringspolitik, der mindst:

- a) definerer risikokategorier og metoder til at måle risici

⁴ Det tekniske bilag er tilgængeligt på EIOPA's websted – Publications/EIOPA_Guidelines.

- b) beskriver, hvordan selskabet forvalter de enkelte relevante risikokategorier, risikoområder og enhver mulig akkumulering af risici
- c) beskriver forbindelsen med vurderingen af det samlede solvensbehov som er identificeret vurdering af egen risiko og solvens, de lovregulerede kapitalkrav og selskabets risikotolerancegrænser
- d) specificerer risikotolerancegrænser i alle relevante risikokategorier i overensstemmelse med selskabets overordnede risikovillighed
- e) beskriver frekvensen og indholdet af regelmæssige stresstest og de situationer, som kan føre til ad hoc-stresstest.

Retningslinje 19 – Risikostyringsfunktion: opgaver

1.54. Selskabet bør kræve, at risikostyringsfunktionen rapporterer til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet om identificerede potentielt væsentlige risici. Risikostyringsfunktionen bør ligeledes rapportere om andre specifikke risikoområder, både på eget initiativ og på anmodning fra administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

Retningslinje 20 – Politik for risikostyring af forsikringstegning og hensættelser

1.55. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende med hensyn til forsikringstegning og hensættelser:

- a) forsikringsvirksomhedens type og karakteristika, såsom den type forsikringsrisiko, som selskabet er villig til at acceptere
- b) hvordan der sikres en tilstrækkelig præmieindtægt til at dække forventede krav og udgifter
- c) identificering af risici som følge af selskabets forsikringsforpligtelser, herunder indeholdte muligheder og garanterede tilbagekøbsværdier i produkterne
- d) hvordan selskabet i processen med at udarbejde nye forsikringsprodukter og præmieberegninger tager højde for investeringsmæssige begrænsninger
- e) hvordan selskabet i processen med at udarbejde nye forsikringsprodukter og præmieberegninger tager højde for genforsikring eller andre risikoreducerende teknikker.

Retningslinje 21 – Politik for styring af operationel risiko

1.56. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende med hensyn til operationel risiko:

- a) identificering af de operationelle risici, selskabet er eller kan blive udsat for, og vurdering af, hvordan de reduceres

- b) aktiviteter og interne processer til styring af operationelle risici, herunder det understøttende it-system
 - c) risikotolerancegrænser med hensyn til selskabets vigtigste operationelle risikoområder.
- 1.57. Selskabet bør have de nødvendige processer til at identificere, analysere og rapportere om operationelle risikobegivenheder. Selskabet bør derfor fastlægge en proces til indsamling og overvågning af operationelle risikobegivenheder.
- 1.58. Selskabet bør til sin styring af operationelle risici udvikle og analysere have et passende sæt scenarier for operationelle risici baseret på mindst følgende tilgange:
- a) fejl vedrørende en nøgleproces, medarbejder eller system
 - b) eksterne begivenheder.

Retningslinje 22 – Genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker – risikostyringspolitik

- 1.59. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende med hensyn til genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker:
- a) identifikation af det risikooverførselsniveau, som passer til selskabets definerede risikogrænser, samt hvilke genforsikringsordninger der er mest hensigtsmæssige i forhold til selskabets risikoprofil
 - b) principper for valg af modparter for denne risikoreduktion og procedurer for vurdering og overvågning af genforsikringsmodparters kreditværdighed og diversifikation
 - c) procedurer for vurdering af effektiv risikooverførsel og hensyntagen til den grundlæggende risiko
 - d) likviditetsstyring til at håndtere eventuelle tidsmæssige misforhold mellem betaling af erstatningsudbetaling og udeståender i forbindelse med genforsikring.

Retningslinje 23 – Strategisk risiko og omdømmerisiko

- 1.60. Selskabet bør styre, overvåge og indberette i tilfælde af:
- a) faktisk eller potentiel eksponering for omdømmerisiko og strategisk risiko og samspil mellem disse risici og andre væsentlige risici
 - b) centrale spørgsmål, der berører dets omdømme under hensyntagen til interessenternes forventninger og markedets følsomhed

Retningslinje 24 – Politik for asset-liability-management

1.61. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende oplysninger med hensyn til asset-liability-management:

- a) en beskrivelse af proceduren for identifikation og vurdering af forskellige misforhold mellem aktiver og passiver, som minimum med hensyn til løbetider og valuta
- b) en beskrivelse af de reduktionsteknikker, der skal anvendes, og den forventede effekt af relevante risikoreduktionsteknikker til asset-liability-management
- c) en beskrivelse af accepterede misforhold
- d) en beskrivelse af den underliggende metode og hyppighed af de stresstest og scenarietest, der skal gennemføres.

Retningslinje 25 – Politik for styring af investeringsrisiko

1.62. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende med hensyn til investeringer:

- a) den sikkerhed, kvalitet, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed, som selskabet sigter efter med hensyn til den samlede portefølje af aktiver, og hvordan selskabet planlægger at opnå dette
- b) dets kvantitative grænser for aktiver og engagementer, herunder ikke-balanceførte engagementer, som skal fastsættes for at hjælpe med at sikre, at selskabet når den ønskede sikkerhed, kvalitet, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed for porteføljen
- c) graden af tilgængelighed, som selskabet stiler mod med hensyn til den samlede portefølje af aktiver, og hvordan selskabet planlægger at opnå dette
- d) hensyntagen til de finansielle markeder
- e) vilkårene for, at selskabet kan stille aktiver som sikkerhed eller udlåne aktiver
- f) forbindelsen mellem markedsrisiko og andre risici i ugunstige scenarier
- g) proceduren for at værdiansætte og kontrollere investeringsaktiver korrekt
- h) proceduren for at overvåge resultaterne af investeringerne og revidere politikken når nødvendigt
- i) hvordan aktiverne skal udvælges på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst.

Retningslinje 26 – Politik for styring af likviditetsrisiko

1.63. Selskabets risikostyringspolitik bør omfatte mindst følgende med hensyn til likviditetsrisiko:

- a) proceduren for fastlæggelse af misforholdet mellem likviditetstilførsel og likviditetsforbrug af både aktiver og passiver, herunder forventede

- likviditetsstrømme fra direkte forsikring og genforsikring som erstatningsudbetalinger, ophør og tilbagekøb
- b) hensyntagen til det samlede likviditetsbehov på kort og mellemlangt sigt, herunder en passende likviditetsbuffer til beskyttelse mod likviditetsmangel
 - c) hensyntagen til niveauet og overvågningen af likvide aktiver, herunder kvantificering af potentielle omkostninger eller finansielle omkostninger som følge af tvangsrealisering
 - d) identifikation af og omkostninger forbundet med alternative finansieringsredskaber
 - e) hensyntagen til effekten på likviditetssituationen ved forventet nytegning.

Afsnit 5: "Prudent person"-princippet og ledelsessystemet

Retningslinje 27 – Investeringsrisikostyring

- 1.64. Selskabet bør ikke udelukkende være afhængigt af oplysninger fra tredjemand, såsom finansieringsinstitutter, kapitalforvaltere og vurderingsbureauer. Særligt bør selskabet udvikle sit eget sæt nøglerisikoindikatorer på linje med dets politik for styring af investeringsrisiko og dets forretningsstrategi.
- 1.65. Selskabet bør, når det foretager sine investeringsbeslutninger, tage hensyn til risikoen i forbindelse med investeringen og ikke blot stole på, at risikoen i tilstrækkelig grad fanges af kapitalkravene.

Retningslinje 28 – Vurdering af ikke-rutinemæssige investeringsaktiviteter

- 1.66. Selskabet bør, inden det gennemfører en ikke-rutinemæssig investering eller investeringsaktivitet, foretage en vurdering af mindst:
- a) selskabets evne til at gennemføre og forvalte investeringen eller investeringsaktiviteten
 - b) de risici, som specifikt hænger sammen med investeringen eller investeringsaktiviteten og investeringens eller investeringsaktivitetens indvirkning på selskabets risikoprofil
 - c) hvorvidt investeringen eller investeringsaktiviteten tjener de begunstigedes og forsikringstagernes interesser bedst, samt selskabets begrænsninger vedrørende forpligtelser og effektiv porteføljeforvaltning
 - d) investeringens eller investeringsaktivitetens indvirkning på hele porteføljens kvalitet, sikkerhed, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed.
- 1.67. Såfremt en sådan investering eller investeringsaktivitet indbefatter en betydelig risiko eller ændring i risikoprofilen bør selskabet have procedurer, der pålægger selskabets risikostyringsfunktion at underrette selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan om en sådan risiko eller ændring i risikoprofilen.

Retningslinje 29 – Investeringsporteføljernes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet

1.68. Selskabet bør jævnligt gennemgå og overvåge hele investeringsporteføljens sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet og i denne forbindelse som minimum overveje følgende aspekter:

- a) enhver begrænsning af forpligtelser, herunder forsikringstagergarantier og enhver forelagt politik vedrørende fremtidige diskretionære ydelser og, hvis det er relevant, forsikringstagernes rimelige forventninger
- b) niveauet og karakteren af de risici, som et selskab er villig til at acceptere
- c) graden af diversificering af porteføljen som helhed
- d) aktivernes karakteristika, herunder:
 - i) kreditkvalitet af modparter
 - ii) likviditet
 - iii) håndgribelighed
 - iv) bæredygtighed
 - v) tilstedeværelse og kvalitet af sikkerhedsstillelse eller andre aktiver, der anvendes som sikkerhed for aktiverne
 - vi) gearing eller behæftelser
 - vii) trancher
- e) begivenheder, der potentielt kan ændre investeringernes karakteristika, herunder garantier, eller påvirke aktiernes værdi
- f) spørgsmål vedrørende lokaliseringen og tilgængeligheden af aktiverne, herunder:
 - i) ikke-overdragelighed
 - ii) retlige spørgsmål i andre lande
 - iii) valutaforanstaltninger
 - iv) depositarrisici
 - v) overdækning af sikkerhedsstillelse og udlåning.

Retningslinje 30 – Rentabilitet

1.69. Selskabet bør fastsætte mål for det ønskede investeringsafkast under hensyntagen til behovet for at opnå et bæredygtigt afkast af aktivporteføljerne for at opfylde forsikringstagernes rimelige forventninger.

Retningslinje 31 – Interessekonflikter

1.70. Selskabet bør i sin investeringspolitik gøre rede for, hvordan det identificerer og styrer eventuelle interessekonflikter i forbindelse med investeringer, uanset om disse opstår i selskabet eller i den enhed, der forvalter aktivporteføljen. Selskabet bør ligeledes dokumentere de foranstaltninger, der er truffet for at styre sådanne interessekonflikter

Retningslinje 32 – Aftaler tilknyttet investeringsfonde og indeksregulerede aftaler

1.71. Selskabet bør sikre at dets investerer fra unit-link ordninger og indeksregulerede aftaler foretages på en måde, der tjener forsikringstagernes

og de begunstigedes interesser bedst under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsformål.

- 1.72. I forhold til forsikringsaftaler tilknyttet investeringsfonde bør selskabet tage hensyn til og forvalte begrænsningerne i forbindelse med sådanne aftaler, navnlig likviditetsmæssige begrænsninger.

Retningslinje 33 – Aktiver, der ikke handles på et reguleret finansielt marked

- 1.73. Selskabet bør gennemføre, forvalte, overvåge og kontrollere procedurer i forbindelse med investeringer, der ikke handles på et reguleret finansielt marked eller komplekse produkter, som er vanskelige at værdiansætte.
- 1.74. Selskabet bør behandle aktiver, der er optaget til handel, men ikke omsættes eller ikke omsættes regelmæssigt, på samme måde som aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked.

Retningslinje 34 – Derivater

- 1.75. Selskabet bør, såfremt det bruger derivater, gennemføre procedurerne i overensstemmelse med selskabets risikostyringspolitik for investeringer for at overvåge afkastet af disse derivater.
- 1.76. Selskabet bør vise, hvordan porteføljens kvalitet, sikkerhed, likviditet eller rentabilitet forbedres og ikke forringes væsentligt, såfremt der anvendes derivater til at fremme en effektiv porteføljeforvaltning.
- 1.77. Selskabet bør dokumentere rationalet i og vise den risikooverførsel, som reelt opnås ved brug af derivater, såfremt der anvendes derivater til at bidrage til at reducere risici eller som risikoreduktionsteknik.

Retningslinje 30 – Securitiserede instrumenter

- 1.78. Selskabet bør, såfremt det investerer i securitiserede instrumenter, sikre, at der er god forståelse af selskabets interesser og en "originators" eller sponsors interesser vedrørende de securitiserede aktiver, og at disse ensrettes.

Afsnit 6: Kapitalgrundlagskrav og ledelsessystem

Retningslinje 36 – Kapitalforvaltningspolitik

- 1.79. Selskabet bør udarbejde en kapitalforvaltningspolitik, der indeholder en beskrivelse af procedurerne til:
- a) at sikre, at kapitalgrundlagselementer, både ved udstedelsen og efterfølgende, klassificeres på grundlag af faktorerne i artikel 71, 73, 75 og 77 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35
 - b) at overvåge udstedelsen af kapitalgrundlagselementer i de enkelte tier ifølge kapitalforvaltningsplanen på mellemlangt sigt og sikre, at kriterierne for den relevante tier kan opfyldes løbende inden udstedelsen af kapitalgrundlagselementer
 - c) at overvåge, at kapitalgrundlagselementer ikke er behæftet på grund af eksisterende aftaler eller tilknyttede transaktioner eller på grund af en koncernstruktur, der vil underminere deres effektivitet som kapital
 - d) at sikre, at de foranstaltninger, der skal eller kan træffes i henhold til aftalemæssige, vedtægtsmæssige eller lovbestemte bestemmelser for et element af kapitalgrundlaget, iværksættes og gennemføres rettidigt

- e) at sikre, at supplerende kapitalgrundlagselementer kan blive og bliver indkaldt rettidigt, når det er nødvendigt
- f) at identificere og dokumentere eventuelle ordninger, lovgivning eller produkter, der medfører afgrænsede fonde, og at sikre, at der foretages korrekte beregninger og justeringer ved fastlæggelsen af solvenskapitalkravet og kapitalgrundlaget
- g) at sikre, at aftalebestemmelserne om kapitalgrundlagselementer er klare og utvetydige i forhold til kriterierne for klassificering i tier
- h) at sikre, at der tages fuldt ud hensyn til alle politikker eller erklæringer vedrørende ordinært aktieudbytte på grundlag af kapitalstillingen og vurderingen af de påregnelige udbytter
- i) at identificere og dokumentere de tilfælde, hvor fordelinger på tier 1-elementer af kapitalgrundlaget kan blive annulleret på et skønsmæssigt grundlag
- j) at identificere, dokumentere og håndhæve de tilfælde, hvor fordelinger på et element af kapitalgrundlaget skal udskydes eller annulleres i henhold til artikel 71, stk. 1, litra l), og artikel 73, stk. 1, litra g), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35
- k) at identificere, i hvilket omfang et selskab er afhængigt af kapitalgrundlagselementer omfattet af overgangsforanstaltninger
- l) at sikre, at der foretages en vurdering af, hvorledes kapitalgrundlagselementer omfattet af overgangsforanstaltninger virker i stresssituationer, og navnlig af, hvorledes elementerne absorberer tab, om nødvendigt under hensyntagen til vurderingen af egne risici og solvens.

Retningslinje 37 – Kapitalforvaltningsplan på mellemlangt sigt

1.80. Selskabet bør udarbejde en kapitalforvaltningsplan på mellemlangt sigt, som skal overvåges af selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, og som mindst indeholder overvejelser om:

- a) eventuelle planlagte kapitaludstedelser
- b) løbetid af egne udstedelser, herunder både den aftalte løbetid og eventuelle muligheder for førtidig betaling eller indfrielse vedrørende selskabets kapitalgrundlagselementer
- c) resultatet af opgørelser i vurdering af egen risiko og solvens
- d) hvordan udstedelse, indfrielse eller tilbagebetaling af eller en anden variation i værdiansættelsen af et kapitalgrundlagselement påvirker anvendelsen af grænsene indregning i tiers i de gældende kapitalregler
- e) anvendelsen af politikken for kontribution og hvordan det påvirker kapitalgrundlaget
- f) Indvirkningen af udløbet af overgangsbestemmelser.

Afsnit 7: Interne kontroller

Retningslinje 38 – Internt kontrolmiljø

- 1.81. Selskabet bør støtte betydningen af at gennemføre passende interne kontroller ved at sikre, at alle medarbejdere er bevidste om deres rolle i det interne kontrolsystem. Kontrolaktiviteterne bør stå i et rimeligt forhold til risiciene som følge af de aktiviteter og processer, som skal kontrolleres.
- 1.82. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at det interne kontrolsystem gennemføres på samme måde i hele koncernen.

Retningslinje 39 – Overvågning og rapportering

- 1.83. Selskabet bør sørge for, at overvågnings- og rapporteringsmekanismen i det interne kontrolsystem giver administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet relevante oplysninger til beslutningsprocesserne.

Afsnit 8: Intern auditfunktion

Retningslinje 40 – Uafhængighed af den interne auditfunktion

- 1.84. Selskabet bør sikre, at den interne auditfunktion ikke udfører operationelle funktioner, og at andre funktioner, herunder nøglefunktioner, ikke udøver uretmæssig indflydelse på auditfunktionen.
- 1.85. Selskabet bør sørge for, at den interne auditfunktion i sin audit samt vurdering og rapportering af auditresultatet ikke er under påvirkning fra administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, som kan bringe dens uafhængighed og upartiskhed i fare.

Retningslinje 41 – Interessekonflikter i den interne auditfunktion

- 1.86. Selskabet bør træffe tilstrækkelige foranstaltninger for at afbøde risikoen for interessekonflikter.
- 1.87. Selskabet bør derfor sikre, at interne auditorer ikke foretager audit af aktiviteter eller funktioner, som de tidligere har udført i auditperioden

Retningslinje 42 – Intern auditpolitik

- 1.88. Selskabet bør have en intern auditpolitik, som mindst omfatter følgende områder:
- a) vilkår og betingelser for, hvornår den interne auditfunktion kan blive opfordret til at udtale sig eller yde bistand eller udføre andre særlige opgaver
 - b) hvor det er relevant interne regler for, hvilke procedurer den ansvarlige for den interne auditfunktion skal følge, inden tilsynsmyndigheden underrettes
 - c) hvor det er relevant kriterierne for rotation af medarbejderopgaver.

- 1.89. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at koncernens auditpolitik beskriver, hvordan den interne auditfunktion:
- koordinerer den interne auditaktivitet i koncernen
 - sikrer overensstemmelse med de interne auditkrav på koncernniveau.

Retningslinje 43 – Intern auditplan

- 1.90. Selskabet bør sikre, at den interne auditplan:
- er baseret på en metodisk risikoanalyse under hensyntagen til alle aktiviteterne og det komplette ledelsessystem samt til den forventede udvikling af aktiviteter og innovationer
 - omfatter alle væsentlige aktiviteter, der skal revideres inden for en rimelig frist.

Retningslinje 44 – Intern auditdokumentation

- 1.91. Selskabet bør føre en fortegnelse over sit arbejde, således at der kan foretages en vurdering af effektiviteten af arbejdet i den interne auditfunktion og for at dokumentere audittene på en måde, der gør det muligt at spore de foretagne audit og resultaterne heraf.

Retningslinje 45 – Den interne auditfunktionens opgaver

- 1.92. Selskabet bør pålægge den interne auditfunktion at angive den forventede frist til afhjælpning af manglerne og oplysninger om resultatet af tidligere revisionsanbefalinger i rapporten til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

Afsnit 9: Aktuarfunktion

Retningslinje 46 – Aktuarfunktionens opgaver

- 1.93. Selskabet bør træffe passende foranstaltninger til at tage hånd om potentielle interessekonflikter, hvis selskabet beslutter at tilføje yderligere opgaver eller aktiviteter til aktuarfunktionens opgaver og aktiviteter.
- 1.94. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør kræve, at aktuarfunktionen udtaler sig om genforsikringspolitikken og genforsikringsprogrammet for koncernen som helhed.

Retningslinje 47 – Koordinering af beregningen af forsikringsmæssige hensættelser

- 1.95. Selskabet bør kræve, at aktuarfunktionen identificerer eventuel uoverensstemmelse med kravene i artikel 76-83 i Solvens II om beregning af forsikringsmæssige hensættelser og foreslår ændringer, hvor det er relevant.
- 1.96. Selskabet bør pålægge aktuarfunktionen at redegøre for enhver væsentlig konsekvens af ændringer i data, metoder eller antagelser mellem værdiansættelsesdatoer på størrelsen af forsikringsmæssige hensættelser.

Retningslinje 48 – Datakvalitet

1.97. Selskabet bør kræve, at aktuarfunktionen vurderer, om de interne og eksterne data, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, stemmer overens med datakvalitetsstandarderne i Solvens II. Aktuarfunktionen kommer, hvor det er relevant, med indstillinger om interne procedurer til forbedring af datakvaliteten for at sikre, at selskabet er i stand til at overholde kravet i Solvens II-lovrammen.

Retningslinje 49 – Testning mod erfaring

1.98. Selskabet bør sikre, at aktuarfunktionen indberetter alle væsentlige afvigelser mellem faktisk erfaring og det bedste skøn til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet. Rapporten bør omfatte en undersøgelse af årsagerne til afvigelserne og i påkommende tilfælde forslag til ændringer i antagelserne og ændringer af værdiansættelsesmodellen og dermed forbedre beregningen af det bedste skøn.

Retningslinje 50 – Politik for forsikringstegning og genforsikringsarrangementer

1.99. Selskabet bør kræve, at aktuarfunktionen, når den udtaler sig om politikken for forsikringstegningen og genforsikringsarrangementerne, tager hensyn til det indbyrdes forhold mellem disse og de forsikringsmæssige hensættelser.

Retningslinje 51 – Aktuarfunktionen i et selskab med en præansøgning om en intern model

1.100. Selskabet bør i en præansøgningsproces kræve, at et selskabs aktuarfunktion bidrager til at præcisere, hvilke risici indenfor deres ekspertiseområde der er omfattet af en intern model. Aktuarfunktionen skal også bidrage til, hvorfra de indbyrdes sammenhænge mellem disse risici og sammenhængene mellem disse risici og andre risici stammer. Dette bidrag er baseret på en forsikringsmæssig analyse og bør afspejle funktionens erfaring og ekspertise.

Afsnit 10: Værdiansættelsen af andre aktiver og passiver end forsikringsmæssige hensættelser

Retningslinje 52 – Værdiansættelsen af andre aktiver og passiver end forsikringsmæssige hensættelser

1.101. Selskabets politik og procedurer for værdiansættelse af aktiver og passiver bør som minimum omfatte følgende:

- a) den metodologi og de kriterier, der skal anvendes til vurdering af aktive og ikke-aktive markeder
- b) kravene til sikring af tilstrækkelig dokumentation for værdiansættelsesprocessen og de ledsagende kontroller, herunder af datakvaliteten

- c) kravene til dokumentationen for de anvendte værdiansættelsesmetoder, hvad angår:
 - i) deres udformning og gennemførelse
 - ii) tilstrækkeligheden af data, parametre og antagelser
- d) proceduren for den uafhængige gennemgang og kontrol af værdiansættelsesmetoderne
- e) kravene til den regelmæssige indberetning til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet vedrørende spørgsmål af relevans selskabets værdiansættelse.

Retningslinje 53 – Procedurer til kontrol af datakvalitet

1.102. Selskabet bør indføre procedurer til kontrol af datakvaliteten for at identificere mangler og måle, overvåge, styre og dokumentere datakvaliteten. Disse procedurer bør omfatte:

- a) fuldstændighed af data
- b) egnethed af data, både fra interne og eksterne kilder
- c) uafhængig gennemgang og kontrol af datakvalitet.

1.103. I de politikker og procedurer, som selskabet gennemfører, bør der være fokus på at holde markedsdata og datainput op mod alternative ressourcer og erfaring med jævne mellemrum.

Retningslinje 54 – Dokumentation i forbindelse med alternative værdiansættelsesmetoder

1.104. Hvis der anvendes alternative værdiansættelsesmetoder, bør selskabet dokumentere:

- a) en beskrivelse af metoden, formål, de vigtigste antagelser, begrænsninger og resultater
- b) de omstændigheder, hvor metoden ikke vil fungere effektivt
- c) en beskrivelse og analyse af værdiansættelsesprocessen og de kontroller, der ledsager metoden
- d) en analyse af usikkerheden ved værdiansættelsen i forbindelse med denne metode
- e) en beskrivelse af procedurerne for back-testing af resultaterne og om muligt en sammenligning med tilsvarende modeller eller andre benchmarks, som bør foretages ved indførelse af værdiansættelsesmetoden og herefter jævnligt
- f) en beskrivelse af de anvendte redskaber og programmer.

Retningslinje 55 – Uafhængig gennemgang og kontrol af værdiansættelsesmetoder

1.105. Selskabet bør sikre, at der foretages en uafhængig gennemgang af værdiansættelsesmetoden i henhold til artikel 267, stk. 4, litra b), i

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 inden indførelsen af en ny metode eller en større ændring, og herefter jævnlige.

- 1.106. Selskabet bør fastlægge hyppigheden af gennemgangen i overensstemmelse med metodens betydning for beslutningstagnings- og risikostyringsprocesserne.
- 1.107. Selskabet bør anvende de samme principper i forbindelse med den uafhængige gennemgang og kontrol af både internt udviklede værdiansættelsesmetoder eller -modeller og værdiansættelsesmetoder eller -modeller fra en leverandør.
- 1.108. Selskabet bør have procedurer til rapportering af resultaterne af den uafhængige gennemgang og kontrol samt henstillingerne om afhjælpende foranstaltninger til det relevante ledelsesniveau i selskabet.

Retningslinje 56 – Tilsyn udøvet af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og andre personer, der reelt driver selskabet

- 1.109. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og andre personer, der reelt driver selskabet, bør kunne påvise, at de har en overordnet forståelse for værdiansættelsesmetoderne og de usikkerheder, der er forbundet med værdiansættelsesprocessen, således at de kan udøve behørigt tilsyn med risikostyringsprocessen i forbindelse med værdiansættelse.

Retningslinje 57 – Tilsynsmyndighedens anmodning til selskabet om en ekstern, uafhængig værdiansættelse eller kontrol

- 1.110. Tilsynsmyndigheden bør overveje at anmode selskabet om en uafhængig værdiansættelse eller kontrol, i hvert fald hvis der er risiko for ukorrekte angivelser i forbindelse med værdiansættelsen af væsentlige aktiver eller passiver, der kan få væsentlige konsekvenser for selskabets solvens.

Retningslinje 58 – Den interne eksperts uafhængighed

- 1.111. Selskabet bør kunne påvise over for tilsynsmyndigheden, at den eksterne værdiansættelse eller kontrol er blevet foretaget af uafhængige eksperter med de relevante faglige kvalifikationer, fornøden omhu og relevant erfaring.

Retningslinje 59 – Forelæggelse af oplysninger for tilsynsmyndigheden om den eksterne værdiansættelse eller kontrol

- 1.112. Selskabet bør forelægge alle udbedte relevante oplysninger om den eksterne værdiansættelse eller kontrol for tilsynsmyndigheden. Selskabet bør som minimum medtage eksperternes skriftlige udtalelse om værdiansættelsen af det relevante aktiv eller passiv

Afsnit 11: Outsourcing

Retningslinje 60 – Kritiske eller vigtige operationelle funktioner og aktiviteter

- 1.113. Selskabet bør fastlægge og dokumentere, om den outsourcete funktion eller aktivitet er en kritisk eller vigtig funktion eller aktivitet, og baseret på denne vurdering, om denne funktion eller aktivitet er vigtig for selskabets drift, således at selskabet ikke ville kunne tilbyde forsikringstagerne sin service uden denne funktion eller aktivitet.

Retningslinje 61 - Forsikringstegning

1.114. Selskabet bør, såfremt en forsikringsformidler, som ikke er medarbejder i selskabet, får beføjelse til at tegne forsikringer eller afvikle erstatningsudbetalinger i et forsikringssselskabs navn og for et forsikringssselskab, sikre, at denne formidlers aktiviteter er underlagt outsourcingkravene.

Retningslinje 62 – Koncernintern outsourcing

1.115. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør, såfremt der outsources kritiske eller vigtige operationelle funktioner og aktiviteter i koncernen, dokumentere hvilke funktioner der hører til hvilken juridisk enhed, og sikre, at selskabets nøglefunktioner ikke præsteres dårligere på grund af sådanne arrangementer.

Retningslinje 63 – Outsourcing i skriftlig politik

1.116. Det selskab, som outsourcer eller overvejer at outsource, bør i sin politik medtage selskabets outsourcingtilgang og -processer fra indledningen til aftalens afslutning, herunder især:

- a) proceduren for vurdering af, hvorvidt en funktion eller en aktivitet er kritisk eller vigtig
- b) hvordan der vælges en tjenesteyder af passende kvalitet, og hvordan og hvor ofte dennes indsats og resultater vurderes
- c) de nærmere oplysninger, der skal medtages i den skriftlige aftale med tjenesteyderen, under hensyntagen til kravene fastlagt i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35
- d) beredskabsplaner, herunder exitstrategier for outsourcete kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter.

Retningslinje 64 – Skriftlig underretning til tilsynsmyndigheden

1.117. I sin skriftlige underretning til tilsynsmyndigheden om en eventuel outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter bør selskabet medtage en beskrivelse af omfanget af og begrundelsen for outsourcingen og tjenesteyderens navn. I tilfælde af outsourcing af en nøglefunktion bør oplysningerne også omfatte navnet på den person, der er ansvarlig for de outsourcete funktioner eller aktiviteter hos tjenesteyderen

Afsnit 12: Specifikke krav til koncernledelse

Retningslinje 65 – Ansvar for fastlæggelse af interne ledelseskrav

1.118. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør fastlægge passende interne ledelseskrav i hele koncernen i forhold til koncernens tilknyttede enheders struktur, virksomhed og risici og overvejer en hensigtsmæssig struktur og organisation af risikostyringen på koncernniveau med en tydelig ansvarsfordeling mellem alle koncernens enheder.

1.119. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør ikke lægge hindringer i vejen for de enkelte koncernenheders administrations-, ledelses- eller tilsynsorganers ansvar, når de opretter deres eget ledelsessystem.

Retningslinje 66 – Ledelsessystem på koncernniveau

1.120. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør:

- a) indføre passende og effektive redskaber og procedurer for ansvarsfordeling samt referencelinjer til at kunne påse og sikre en velfungerende risikostyring og velfungerende interne kontrolsystemer på selskabsniveau
- b) indføre rapporteringskanaler i koncernen og effektive systemer til sikring af informationsstrømmen i koncernen, både bottom-up og top-down
- c) dokumentere og informere alle enheder i koncernen om de redskaber, som anvendes til at identificere, måle, overvåge, forvalte og rapportere alle de risici, som koncernen er udsat for
- d) tage hensyn til alle koncernenheders interesser, og hvordan disse interesser bidrager til de langsigtede fælles mål i koncernen som helhed.

Retningslinje 67 – Risici med betydelig indvirkning på koncernniveau

1.121. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør i sit risikostyringssystemet, overveje risici på både selskabsniveau og på koncernniveau samt deres indbyrdes sammenhæng, særligt:

- a) omdømmerisiko og risici, som skyldes koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, herunder afsmitningsrisiko, på koncernniveau
- b) indbyrdes sammenhæng mellem risici som følge af, at der drives virksomhed gennem forskellige enheder og i forskellige jurisdiktioner
- c) risici, som skyldes enheder fra tredjelande
- d) risici, som skyldes ikke-regulerede enheder
- e) risici, som skyldes andre regulerede enheder.

Retningslinje 68 – Risikokoncentrationer på koncernniveau

1.122. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at der er indført processer og procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og indberette risikokoncentrationer.

Retningslinje 69 – Koncerninterne transaktioner

1.123. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringsdatterselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at koncernens og de individuelle selskabers risikostyringssystemer

omfatter processer og rapporteringsprocedurer til at identificere, måle, overvåge, styre og indberette koncerninterne transaktioner, herunder væsentlige og meget væsentlige koncerninterne transaktioner som omhandlet i Solvens II.

Retningslinje 79 – Koncernrisikostyring

1.124. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør understøtte sin risikostyring på koncernniveau med passende processer og procedurer til at identificere, måle, forvalte overvåge og indberette de risici, som koncernen og de enkelte enheder er eller kan blive udsat for.

1.125. Det deltagende forsikrings- eller genforsikringselskab, forsikringsholdingselskabet eller det blandede finansielle holdingselskab bør sikre, at strukturen og organisationen af koncernrisikostyringen ikke er til hinder for selskabets retsevne til at opfylde sine juridiske, forskriftsmæssige og kontraktmæssige forpligtelser.

Overholdelse og indberetningsregler

1.126. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

1.127. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.

1.128. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.129. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

1.130. Disse retningslinjer revideres af EIOPA